

# **SENTÈNCIA**

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de juliol del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

## **ANTECEDENTS DE FET**

I.- Per escrit enregistrat als vint-i-sis de juliol del 2017 la representació processal de la Sra. A.M.P.D. formulà demanda en judici civil pel procediment abreujat contra el Sr. A.G.D. sol·licitant que es dictés sentència condemnant al defenent a satisfer a la seva mandant la quantitat de dos mil quatre-cents euros (2.400.- EUROS) en concepte d'auxilis econòmics en favor de les seves filles pel període comprès entre el mes d'octubre del 2016 i el de març del 2017.

II.- En data vint-i-set de setembre de dos mil disset la representació processal del Sr. A.G.D. contestà a la demanda amb oposició enèrgica respecte de la pretensió condemnatòria exercitada de contrari i de prosperar l'acció entaulada. Subsidiàriament, entenia que únicament podria prosperar la reclamació de contrari fins al límit de mil dos-cents euros (1.200.- EUROS) respecte de la filla del seu patrocinat de nom D.S. i demanava també el corresponent pronunciament respecte de les costes processals ocasionades en el present afer.

III.- La Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 10 de gener del 2018 va decidir que, desestimant íntegrament la demanda formulada per la Sra. A.M.P.D. contra el Sr. A.G.D., ha d'absoldre i absol lliurement al darrer del pediment efectuat de contrari, imposant a aquella les costes processals causades, de conformitat amb el que preveu el darrer Considerant de la present resolució.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. A.M.P.D. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita la seva reforma, en el sentit d'aclarir-la en els termes que exposa, o bé reformar-la íntegrament, estimant la seva demanda i imposant a l'adversa les costes del procediment, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

## FONAMENTS DE DRET

I.- No es discuteix en les presents actuacions que el dia 4 d'abril del 2016 es va dictar un Aute en virtut del qual s'acordaven una sèrie de mesures provisionals sol·licitades dia 18 de març del mateix any per la representació processal de la Sra. A.M.P.D., entre les quals es recollia l'obligació del Sr. A.G.D. d'abonar 400 euros mensuals en concepte d'aliments de les filles comuns dels litigants, ja majors d'edat (foli 16). Tampoc és objecte de debat que les dites mesures van caducar d'acord amb allò que disposa l'article 51.2 de la Llei qualificada del matrimoni, ja que la representació processal de la Sra. A.M.P.D. va presentar la corresponent petició de citació a judici del Sr. A.G.D. una vegada transcorreguts els 30 dies que fixa la Llei, el dia 8 de juny del 2016, formulant la conseqüent demanda de separació el dia 11 de juliol d'aquell any i dictant-se la corresponent Sentència el dia 31 de març del 2017. D'altra banda, la Sra. A.M.P.D. reconeix que, malgrat això, el Sr. A.G.D. li va continuar abonant la citada pensió fins el mes de setembre del 2016, deixant-li d'abonar a partir d'aquell moment, raó per la qual formula la demanda que dóna origen al present procediment contra el citat senyor sol·licitant que es condemni al defenent a abonar-li la suma de 2.400 euros, corresponents als auxilis econòmics necessaris per la subsistència de les seves filles des del mes d'octubre del 2016 al 31 de març del 2017.

II.- La Sentència objecte del present recurs desestima aquesta petició entenent que les mesures acordades per l'Aute de data 4 d'abril del 2016 havien caducat i que la petició d'aliments que efectua la Sra. A.M.P.D. s'hauria d'haver plantejat en la demanda de separació formulada per ella i contra aquesta decisió s'alça la representació processal de la Sra. A.M.P.D. sol·licitant que aquesta Sala aclareixi el parer del Tribunal a quo, o bé el modifiqui.

Pel que fa a l'aclariment que sol·licita la recurrent, cal posar de relleu que, si bé és veritat que el fonament de la decisió a la què arriba la Sentència

d'instància és certament molt concís, escassament raonat i, en tot cas, erroni d'acord amb la jurisprudència d'aquesta Sala, el cert és que d'ell es dedueix clarament que l'Hble. Batlle considera que la petició efectuada per l'agent no es podia estimar en quan les mesures provisionals acordades en el seu dia havien caducat i, per tant, la petició efectuada no es podia fonamentar en elles. D'altra banda, la citada resolució destaca que l'agent no les va tornar a sol·licitar juntament amb la demanda de separació matrimonial, com podia haver fet, raó per la què ve a dir que no hi havia base per efectuar la dita reclamació fora d'aquest context i, per tant, calia desestimar la demanda formulada, decisió suficientment clara i que, per tant, no procedeix aclarir.

III.- Argumenta en segon lloc la recurrent que si la Sentència de separació li dóna dret a reclamar els aliments a partir del moment en què es presenta la demanda, això vol dir que els podria reclamar en execució de Sentència a partir del dia 8 de juny del 2011 i fins el dia que es va dictar aquesta resolució, mentre que si aquesta sols li dóna dret a reclamar una pensió a partir de la data en què es va dictar, llavors ella pot reclamar l'import sol·licitat en aquesta demanda.

Per tal de donar resposta als arguments de la recurrent, cal destacar, en primer lloc, que la demandant podia haver reclamat els auxilis econòmics necessaris per tal d'atendre als aliments de les seves filles mentre es substanciava el procediment mitjançant una demanda de mesures provisionals o provisionalíssimes formulada juntament amb la demanda principal, o en el curs del mateix, com recorda la resolució objecte del present recurs.

No obstant, encara que no ho fes així, podia reclamar-los igualment en execució de Sentència, ja que, com destaca la Sentència d'aquesta Sala de 24 d'abril del 2018, seguint la dictada el dia 22 de desembre del 2009, no existeix al dret andorrà cap reglamentació concreta respecte a si la Sentència que condemna a un dels progenitors a abonar una pensió d'aliments en favor dels seus fills es refereix també a la seva obligació de suportar en la part corresponent les despeses que l'altre progenitor ha hagut d'abonar per tal de prestar-los una vegada presentada la demanda en la què es reclamen. No

obstant, aquesta Sala ha pogut pronunciar-se en reiterades ocasions sobre el moment a partir del qual els aliments esdevenen exigibles. Així, en la Sentència de 20-12-2016 (rotlle TSJC-24/2016) hem indicat: *“III.- En segon terme, aquesta Sala ha de fixar la doctrina relativa al moment en el qual els aliments poden ésser reclamats, havent de distingir entre aquells procediments en els quals es demanen per primera vegada, de l’existència de recursos o de procediments de modificació de mesures.*

*Així, esdevé oportú diferenciar entre els efectes jurídico-materials de les sentències i la seva eficàcia processal. Els efectes materials es produeixen ex nunc, és a dir, des de que les mateixes són dictades amb les excepcions dels aliments que s’originen des de que són reclamats. I aquesta eficàcia retroactiva opera també quan els aliments es reclamen en els procediments de crisis familiars, com són, entre altres, els de separació, divorci o nul·litat, en els que els aliments es reclamin per primera vegada.*

*I així, ho recull, precisament, la mateixa sentència de 30-04-2012, que cita la recurrent, quan assenyala que “D’altra banda, la Sra. A.M.P.D. podia haver reclamat en qualsevol moment a partir de la cessació de la convivència dels litigants que el Sr. J.M.C.F. es fes càrrec de la seva obligació de contribuir a la satisfacció dels aliments de la seva filla i aquest hauria d’haver complert amb el seu deure legal, ja que, com posa de relleu l’article 27.1 LQA, els pares tenen el dret i el deure de guarda, de vigilància, de manteniment i d’educació respecte dels fills mentre aquests són menors. No obstant, aquesta petició sols es podria referir als aliments posteriors a ella i no als passats que no s’havien reclamat, com destaca la Sentència d’aquesta Sala de 10 del juliol del 1997 quan manifesta que “respecte a les despeses derivades de la (...) cura i alimentació, evidentment **s’han de considerar exigibles des del moment que es reclami**; una cosa és el dret a exigir-ho i l’altre el naixement de l’obligació a pagar-ho, que resta vinculada a la presentació de la demanda formulant l’acció de reclamació”, criteri que es reitera en la dictada en data 22 de desembre del 2009, ja que mentre no es demanen aliments s’ha de presumir que no es precisen”. I en el mateix sentit, l’Aute de la Sala, de 19-09-2013, que determina que neixen des del moment en que es demanen, sense que l’Aute de 23-12-2010, els pugui concedir des d’aquell moment perquè, en aquell cas, la demanda la interposava l’obligat al pagament.*

*Per tant, resta clar que els aliments s’hauran de meritjar des de la reclamació dels mateixos, com una excepció que opera, per tal de protegir als menors, al caire constitutiu i eficàcia ex nunc de les resolucions de les crisis familiars”.*

Atenent a aquestes consideracions, cal concloure que la reclamació era procedent en aquest cas a partir de la citació a judici en data 8 de juny del 2016, sense que això suposés concedir més, ni altre cosa, que allò demanat a la demanda, sinó exclusivament una part del que es sol·licitava en ella, petició que procedia formular en execució de Sentència, encara que en aquest cas a partir del moment en què el defenent va deixar d'abonar la pensió fixada anteriorment per l'Aute de data 4 d'abril del 2016.

Pel contrari, el que no pot fer l'agent és reclamar en un procediment diferent uns auxilis econòmics per les seves filles sobre els quals els Tribunals ja s'han pronunciat.

IV.- Malgrat desestimar-se el recurs no es fa expressa imposició de les costes d'aquesta alçada ateses les circumstàncies del cas i els dubtes que podien generar a la recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

## DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. A.M.P.D. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 10 de gener del 2018, que CONFIRMEM íntegrament, sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-